

Hem Raj Goel v. The Punjab State Agricultural Marketing Board
and another (M. M. Punchhi, J.)

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ. ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

15. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 8 ਪੇਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੰਡੀ ਜੇ.

ਹੇਮ ਰਾਜ ਗੋਇਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2324

15 ਮਾਰਚ 1982

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) - ਸੈਕਸ਼ਨ 33 (4) (i) ਅਤੇ 42 - ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ - ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 33 (4) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਏ ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ—ਬਹਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਕੀ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ—ਅਗਰੀਵਡ ਪਾਰਟੀ—ਕੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

**Hem Raj Goel v. The Punjab State Agricultural Marketing Board
and another (M. M. Punchhi, J.)**

ਉਸ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੀ ਇਲਚਸਪੀ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰ- ਪ੍ਰੀਟੇਟਿਵ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਪਸੀ ਚਿੰਤਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *hu* ਸੈਕਸ਼ਨ 33(4) ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਧਿਰ ਬਣਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾ 4)

ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ:—

(?) ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਘੋਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੇਜੋ;

(11)1973, ਅਨੁਸੂਚੀ P/8 ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ
ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ; *

(ਹਾਇ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ;

(iv) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ.ਐਸ ਬੇਦੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੰਬਰ 1 ਲਈ,

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਸੀ.ਬਤਰਾ,

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਾ ਆਈ ਐਲ)।

1. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਮਾਨਸਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਦਭਾਗੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜੇ ਵੀ ਲਟਕ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

2. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੇਮ ਰਾਜ ਗੋਇਲ ਨੂੰ 27 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਮਾਨਸਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਰੱਕੀ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਲ 1967

Hem Raj Goel v. The Punjab State Agricultural Marketing Board
and another (M. M. Punchhi, J.)

ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ-ਕਮ-ਲੇਖਾਕਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 1 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ। ਲੰਮੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(4) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵੀ. ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ, 1961। ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1973 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1488 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸਨੂੰ 4 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 22 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P/8 ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

•ਫੀਆ ਟੀ

3. ਦੋਵੇਂ ਥੀਅਰ ਬੋਰਡੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ

Hem Raj Goel v. The Punjab State Agricultural Marketing Board
and another (M. M. Punchhi, J.)

14 ਤੀ

ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ (ਉਸ ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ) 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ (ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਮਿਸ਼ਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਫਿਕਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

5. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਰਾਏ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1) ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਇਕੱਲੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3) ਤੋਂ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਨ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ' ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੈ

(1) 1972 PLR 144.

(27 ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1979)2 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 85.

(3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1275

ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੁਅੱਤਲ ਰਿਹਾ।

6. ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਿੱਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 33 (4) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਦਿੱਤਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਬਣਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

7. ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਏ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਿਖਿਤ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਗਭਗ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਤਨਖਾਹ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 25 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਜਿਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਤਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਕਿਉਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂਬੱਧ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

8. ਏ.ਸੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਆਈ ਲਿਮਿਟਡ ਐਕਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 500

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ
ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

Hem Raj Goel v. The Punjab State Agricultural Marketing Board
and another (M. M. Punchhi, J.)

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ
ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ
ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸਐਸ ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1981 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4423-

20 ਮਾਰਚ 1982

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 27(1) ਅਤੇ (6)-ਸੈਕਸ਼ਨ
27(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਟਾਏ ਗਏ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੈਬਰ—ਸੈਕਸ਼ਨ 27 (1) ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ
ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ 6)—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 27(6) ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਸਾਲ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ —ਕੀ
ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ
ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ; ਮਹੱਤਵ 'ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ; ਇਸਦੀ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ; ਕੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-
ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ
ਕੋ-ਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਇਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੱਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ
ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ
ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੈਬਰ